

Voorleesverhaal

Week 3

Op de toren zit een haan

Josje zit als eerste in de kring. Als iedereen zit spreidt Hubertus zijn vleugels uit en kraait 'Kukeleku!' 'Ik ben blij dat ik dankzij u weer beter ben. Het wordt tijd om de weg te wijzen. Maar eerst nog iets anders.' Hij maakt zijn rugzak open en haalt er een opgerolde kaart uit. Als Hubertus de kaart uitrolt zien de kinderen hun buurt.

'We gaan alles op de kaart zoeken. Weten jullie u nog wat erfgoed is?'

'Ja,' zegt Selma meteen, 'bijzondere bezienswaardigheden waar je naar moet kijken.'

'Juist! bezienswaardigheden die heel oud zijn en waar u niet voorbij moet lopen, omdat ze zo bijzonder zijn. Bijvoorbeeld oude gebouwen zoals een kerk, een molen of een boerderij.

En wat hebben we daar voor nodig?'

'Vergrootglazen en verrekijkers!' roept iedereen tegelijk.

'Heel goed! Maar wat gaat u zeggen als u iets gevonden heeft?'

De kinderen denken diep na. Het is stil, heel stil.

En dan zegt juf Anke; 'Is het een idee als we dan 'kukeleku' roepen. Degene die iets ziet roept 'kukeleku' en dan blijven we staan.'

'Já, goed idee juf!' roepen ze in koor.

Een tijdje later als iedereen geplast heeft en de verrekijkers en vergrootglazen uitgedeeld zijn lopen de kinderen en de juf de klas uit.

Start nu de animatie met de link op het digibord.